

EEN BEEITSE GENS

Deel I

**Kaak, kaak,
nen twiedekker!**

Gentse woorden d' Uitdrukkingen

*Byien geshart...
en getiekend deur*

Eddy Levis d' Gill. Van Geert

Eddy Levis is weer een jaar lang in zijn pen gekropen en brengt als primieur voor "Ghendtsche Tydinghen" een reeks over Gentse woorden en uitdrukkingen, verlucht met tekeningen van Gill. Van Geert, de illustrator van het Gents woordenboek onder de titel "Kaak, Kaak, nen twiedekker". We geven hierbij het startschot.

TEN GELEIDE

Als schoolmiester geve'k al 27 joar lesse in 't Schuun Vloms, wat dat mij niet belet om als geboren en getoge Gentenirre van tussche de Muie en 't Rabot, mee hert en ziele als amateur in ons Gensche geschiedenis en volkskunde te zitte rondsnuistere en doar tons uuk regelmoateg 't een en 't ander over nere te penne. Als lid van o.a. de "Gentsche Sosseteit" klappe'k en schrijve'k girre mijn Gents, want 't es nie veur niet da mijn moeder mij op ne vrijdag den dertienste in den Bond Moyson ging goan kuupe op een boogscheute van 't Gravekastiël, 't Patershol en Tsoak op de Vrijdagsmort.

Mijne vriend Gill. Van Geert lierdege'k kenne in '84 en allewel dat hij mijn voader kost zijn, wierdeme sebiet dikke moate. Ons ieste wirk damme tuupe

moaktege was : "De kip heeft Tsiepkens gekalverd", een verzoamelinge kinderolder, woar dat Gilbert de kaffe en drij illustroases bij moaktege.

In '87 volgdeg' ons tweede boekske : "Piet is een knapzak, want hij weet veel", kinderlijke definities, woar dat hij nu zes tiekeninkskes en were den omslag veur moaktege. Gelijk damme alle twieë van die onnuuzelirs woare dien veur de goeje zoake vele veur niet en deeje, ging d'opbrengste van de twie boekskes naar 't Vermeylefonds Gent, woar damme tuupes tegoares van in 't bestuur zate. Me woaren al blij damme zuu wa cens in ons kasse kregde.

Aan Gilbert koste niet misvraoge. Moest'k een tiekeninkske hèn veur bij iene van mijn artikols, hij beldege mij tsanderdoags al op : "Mijne Lieve vriend" of "Mijne Kameroad," gelijk dat hij zijn moaten altijd ietege, "'t es gried." Sindsdien zijme nen twiedekker geworde.

Oazeme Gilbert in januare 1990 verlore, hemme der nen tijd stille van geweest... Zijn Rolande hoa nog verschillende pakke wirk van hem ligge, "en of dat k'ik daar niets zoe keune bij schrijve?" A, da zal wel! Ik hê der mij op gesmete gelijk de Gentsche lieuw en achter moande zoek-, schrijf- en tijpwerk es ter uit ons postuume soamenwirkijngge toch were een poche Gentsche leutige uitdrukkinge tuupegeschart.

't Es de vuurtzettinge van zijn tiekenijngge bij het "Gents Woordenboek" van Lodewijk Lievevrouw-Coopman, da'k ondertussche uuk al van veurne naar achter en van onder naar bove kenne. 'k Wete mee permisse wat dat er op de zijkant van de bloare geschreeve stoat.

W'hen geprobeerd zuu veel meugelijk synoniemen te zoeken veur de gezegdes, en doar woar da't meugelijk was, hêm uuk trachten t'expliekere en uiteen te legge woar dan die uitdrukkijngge nu eigentlijk van kome. "Gelijk altijd zulle mer were ons broek an scheure, moar memme toch leute g'had" hedde bij 't loaste zantse geschreve. Wel Gilbert, 't es t'hope dat 't ieste nie woar es en 't wiede des te mier, want veur U hê'k dubbel mijn devuure gedoan!

BERICHT AAN DE PENNELEKKERS, D'AZIJNPISSERS EN D'HOARKLIEVERS

Mensche, laat U gene poater schildere deur de dieë dien zuuveel noten op huldere zang hèn, om te zegge dat er moar ien goeie maniere es om 't Gents te schrijve en 't es d'huldere; die were zitte te muggezifte of dat't nu "strate, straate, straote, stroate of strôate" moe zijn. Schrijft hulder goestijngge in 't Gents, gaste, 't es d'ienigste toale diede spreek, diede nog meugt schrijve gelijk dadde wilt. 't Zoe d'abord in 't Vloams uuk veel gemakkelijker zijn!

"Choh!, 't Trekt er op gelijk (gelaak?) een vliege op nen olifant" zegt den iene. "'t Hee ter nog gien apparensse van!" zegt den andere. Guul de diskuusse es eigentlijk een schete in een flasche. Dialekt es aleenlijk en uitsluitelijk een spreektoale. Ze dien nie om te schrijve en hee doarbij giene spraakkunst. Woar

hoale die gaste de kuuloo of op wiens autoriteit steune z'hulder dan alliene en uitsluitelijk op d' huldere. Waar zievere zij eigenlijk over? Veur mijn poart keune ze mee de moarbols goan spele.

"'t Es zuust!", zie Pierlala sa, sa,

"'t Es zuust!", zei Pierlala.

Wij vonden prof. Taeldeman van de R.U.G. (dialectologie) bereid enige toelichting bij dit werk te geven. Hij schrijft het volgende :

Ik ken geen enkel Vlaams stadsdialect dat een zo uitgesproken eilandkarakter heeft als het Gents. In welke richting je de Gentse agglomeratie ook verlaat, wordt je geconfronteerd met plattelandsdialecten die zowel qua uitspraak als qua woordkeuze enorm van het Gents verschillen.

Het is dan ook logisch dat we in deze korte voorstelling van het Gents eerst een kleine opsomming geven van typisch Gentse dialectkenmerken, die we niet aantreffen in de omringende plattelandsdialecten.

Typisch Gentse uitspraakkenmerken

- De klinkers worden heel lang gerek : b.v. *kaate* = kat, *zoot* = zot, *zèèse* = zes, enz. Vooral bij 'plat' sprekende Gentenaars is die rekking heel sterk.
- De tweeklanken ij en ui worden resp. als aa (b.v. *aas* = ijs, *vaave* = vijf) en als oai (b.v. *oais* = huis, *kroaipe* = kruipen) uitgesproken, terwijl de omringende plattelandsdialecten veeleer èè (b.v. *èès* = ijs) en oè (b.v. *oès* = huis) zeggen.
- Sommige klinkers hebben in de buitendialecten een naslag -ë, maar niet in het Gents :

<i>Buiten</i>		<i>Stad</i>
vgl. <i>blieëk</i>	(bleek)	<i>bliek</i>
<i>wiët</i>	(wit)	<i>wit</i>
<i>puuët</i>	(poot)	<i>puut</i>
<i>puët</i>	(put)	<i>pūt</i>

- Tegenover één o(o) op het platteland staan in het Gents twee o(o)'s : een lange eenklank oo vóór t/d/s/z/n/l/ (b.v. *noot* = noot, *oose* = os, *zoone* = zon) en een tweewklank vóór p/f/v/k/g/m (b.v. *koup* = kop, *rouk* = rok, *doum* = dom).
- In het platte Gents wordt een doffe e vóór l als een o uitgesproken : b.v. *nee(i)tol* = zetel, *nen aapol* = appel.
- Typisch voor het Gents is verder het veralgemeende gebruik van de Franse keel-R (zie ook verder).
- In de meest archaische vormen van Gents worden -ng- en -sch- tussen twee klinkers "met alle letters" uitgesproken : b.v. *zijnge* = zingen, *vange* = vangen en *vische* = vissen, *koaische* = kuisen.
- Tussen twee klinkers vallen in de omringende buitendialecten sommige medeklinkers weg (met rekking van de voorafgaande klinker), maar het Gents behoudt ze :

	<i>Gents</i>	<i>buiten</i>
w : vrouw(e)	<i>vrèèwe</i>	<i>vrèè</i>
j : dooien	<i>deuje</i>	<i>dèuën</i>
g : zeggen	<i>zèège</i>	<i>zèèën</i>

- Na een doffe e valt de eind-n wel in het Gents weg, maar niet in de omringende plattelandsdialecten : b.v. *paake* = pakken, *ee(i)te* = eten.
- In de buitendialecten worden p/t/k tussen twee klinkers vervangen door b/d/g, maar niet in het Gents :

	<i>Gents</i>	<i>buiten</i>
vgl. lopen :	<i>luupe</i>	<i>luuëbm</i>
kat	<i>kaate</i>	<i>kadde</i>

Moeiteloos hebben we hierboven al een tiental opvallende uitspraakbijzonderheden van het Gents opgesomd en in contrast gebracht met de omringende plattelandsdialecten. Deze opsomming is verre van volledig, maar ze hangt toch al een behoorlijk beeld op van de "apartheid" van het Gents wat de uitspraak betreft.

Aspecten van de Gentse woordenschat

In minstens twee opzichten verschilt het Gents ook qua woordkeuze van de omringende buitendialecten.

Allereerst moet ik erop wijzen dat er in het Gents nog heel wat meer Franse woorden gebruikt worden dan in de Vlaamse plattelandsdialecten. Uit het "Gents Woordenboek" van L. Lievevrouw-Coopman maak ik (alleen al onder de letter a) een kleine selectie van Franse woorden die in Gent (nog) heel courant gebruikt worden, terwijl ze op het platteland amper of niet voorkomen : *abat-jour*, *abattoir*, *abondant*, *d'abord*, (*ver*)*abusatie*, *accepteren*, *accomodabel*, *accompagneren*, *accordatie*, *accouchement*, *accuseren*, enz.

De oorzaak van die sterkere Franse inslag in de woordenschat is natuurlijk niet ver te zoeken : al van in de late middeleeuwen tot nu heeft Gent zo'n 5 à 10 % Franssprekende inwoners geteld. Aangezien ze gemiddeld tot de "betere kringen" behoorden, genoten ze - ook talig - heel wat aanzien en werden elementen uit hun taalgedrag door de gewone Gentenaars overgenomen. Op de eerste plaats waren dat (Franse) woorden, maar soms ook nam men klanken over. Het interessantste voorbeeld hiervan is de al genoemde Gentse/Franse keel-R. Nu gebruikt iedere echte Gentenaar die R maar in het begin van deze eeuw was de toestand nog helemaal anders. Dat blijkt uit het nooit gepubliceerde doctorale proefschrift van Oscar De Gruyter "Het Gents Dialect" (1905), waarin hij o.a. beschrijft dat nog maar een kleine minderheid (nl. 9 %) van zijn 256 Gentse informanten de Franse R opgaf, meestal jongeren (vooral meisjes) uit de betere kringen. Precies dat laatste is een sterke aanwijzing dat we hier aan Franse invloed moeten denken.

Een tweede opvallend kenmerk van de Gentse woordenschat is z'n rauwe felheid, die vooral tot uiting komt in het enorme aantal scheldwoorden (cf. het Gents woordenboek) en ook in de vele "platte" uitdrukkingen die in dit boek voorkomen. Zó talrijk en zó fel vinden we die niet in een gemiddeld plattelands-dialect. Hierbij mogen we niet uit het oog verliezen dat Gent op de eerste plaats een vurige arbeidersstad is en in zo'n milieu worden de dingen weliswaar niet kwaadwilliger maar toch heel wat directer, ongezofter en plastischer gezegd. Op het platteland zullen de mensen 'meer op hun woorden letten'. Het is natuurlijk altijd gevaarlijk op dit vlak te gaan veralgemenen, maar het Gents heeft een ongeëvenaarde rauwe kleur, die het minder aan z'n klanken dan aan z'n woordkeuze ontleent. Sommigen zullen het Gents daarom geen elegant dialect noemen, maar die ietwat ruwe directheid heeft toch ook haar (m.i. grote) charme. In wat voorafgaat hebben we voortdurend over "het" Gents gesproken, maar eigenlijk was dat ten onrechte, want vooral op het vlak van de klanken en de woordkeuze bestaat er heel wat variatie binnen het Gents. Het is eigenlijk een bonte waaier van variëteiten, gaande van Platgents tot beschaafd Burgergents. Het platste Gents hoor je nog bij de oudere autochtone bewoners van de noordelijke en westelijke arbeiderswijken : de Muide, het Rabot en de Brugse Poort.

Ik wil dit voorwoord afsluiten met een blik in de toekomst. Voor het Gents en voor alle Vlaamse dialecten ziet de toekomst er niet erg rooskleurig uit. Door de schaalvergroting van het maatschappelijk leven, de toegenomen mobiliteit van de mensen, het steeds intensere contact met het AN (vooral via het onderwijs en de media) en ook door het steeds groeiend sociaal prestige van het AN zien we dat de volgende tendenzen zich steeds verder doorzetten :

- Steeds minder mensen (ook Gentenaars) gebruiken in steeds mindere situaties nog hun dialect, dat dus steeds meer vervangen wordt door het AN of - helaas - door een mossel-noch-vis-tussentaaltje.
- Er infiltreren steeds meer AN-elementen in de Vlaamse dialecten, die daardoor beetje bij beetje hun authenticiteit verliezen.

Het is dan ook niet uitgesloten dat het Gents en de andere Vlaamse dialecten het slachtoffer worden van die maatschappelijke schaalvergroting. Vlamingen hebben nog wel veel sympathie voor hun dialecten als dragers van hun sociale en culturele identiteit, maar ze kunnen of durven ze haast niet meer gebruiken. Nochtans kan een taal maar overleven als ze GEBRUIKT wordt. Bijgevolg zullen de Gentse "dialectliefhebbers" zich op de eerste plaats moeten afvragen of ze nog bereid zijn hun dialect reële gebruikskansen te geven in de sfeer waar dat nog wel kan, nl. die van de informele contacten met huisgenoten en vrienden. Dialectverenigingen als de "Gentse Sosseteit" kunnen daar een stimulerende rol in spelen en ook mensen die beroepshalve met taal bezig zijn, kunnen een bijdrage leveren tot een positieve beeldvorming over het dialect als eerbare thuistaal.

Maar toch moeten we onder ogen durven zien dat er intussen heel snel heel veel

waardevol dialectgoed aan het verdwijnen is. Daarom is het erg belangrijk dat mensen zich inspannen om dat verdwijnend taalgoed te inventariseren voor het te laat is. Het is een dwingende taak voor professionele taalkundigen om het goede voorbeeld te geven en het doet dan ook bijzonder veel deugd te ervaren dat "gewone" Gentse dialectliefhebbers als Eddy Levis en de betreurde Gill. Van Geert zo enthousiast en kundig in de bres gesprongen zijn voor hetzelfde goede doel. Daarom vanuit de academische wereld een warm eresaluut aan deze en andere onversaagde veldwerkers." Tot zover prof. Taeldeman.

Vooraleer de reeks te openen laten we nog even onze burgemeester Gilbert Temmerman - eveneens ere-voorzitter van de stichting "Gill. van Geert" - aan het woord :

"(...) Eddy Levis, een bezige bij op het vlak van het Gentse volksleven, heeft als tweespan met zijn vriend, Gilbert Van Geert, de begaafde en sterk door het volksleven geïnspireerde kunstenaar, die ons helaas veel te vroeg is overleden, reeds zijn sporen verdiend op het vlak van de Gentse volkstaal. Deze "twiedekker" is er in geslaagd om in onderhavige publikatie honderden Gentse uitdrukkingen samen te brengen, te verklaren en op een ludieke manier te illustreren. De lectuur van deze bloemlezing toont nog maar eens aan hoe uitbundig en hoe kleurrijk de Gentse woordenschat eigenlijk wel is.

De tandem Levis- Van Geert heeft er beslist veel plezier aan beleefd dit als "bijien te scharten" en te "tiekenen". Nu reeds staat het vast dat hun werk een plaats zal krijgen in de galerij van de studies over de Gentse folklore. Op een uitzonderlijke en humoristische wijze brengen zij hulde aan het fiere, rasechte Gent. Met "**Kaak, kaak, nen twiedekker**" bewijzen Eddy Levis en Gilbert Van Geert nog maar eens dat onze stad een eigen gelaat en een typisch eigen taal heeft en in Vlaanderen een heel aparte plaats inneemt.

Ik twijfel er niet aan, dat het werk een grote verspreiding en een meer dan verdiend succes zal kennen."

Op zaterdag 21 september wordt het boek aan de pers voorgesteld tijdens een tentoonstelling van enkele originele illustraties van Gill. Van Geert om 10.30u. in het Vleeshuis op de Groentenmarkt te Gent. De inleiding wordt gegeven door Mr. Piet Van Eeckhout en prof. Dr. Taeldeman (R.U.G.), waarna U door het August Vermeylenfonds Gent een "Gentsche resepe" aangeboden wordt, waarop wij U hartelijk uitnodigen.

"**Kaak, kaak, nen twiedekker!**" werd gedrukt op 100 genummerde luxe-exemplaren, welke door voorintekening te verkrijgen zijn en 500 standaard exemplaren. Vanaf 23 september zijn zij te koop op het Nationaal Secretariaat van het A. Vermeylenfonds, Tolhuislaan 88 te Gent (tegenover N.T.G.). Voor alle inlichtingen tijdens de kantooruren belt U naar 091/230288. Bij het ter perse gaan was de juiste prijs nog niet bekend.

Oproep

Lezers die over de gepubliceerde woorden en uitdrukkingen nog meer toelichtingen kunnen geven betreffende oorsprong, betekenis of synoniemen kunnen steeds terecht bij de auteur: Eddy Levis, Knotwilgenlaan, 26, 9032 Gent-Wondelgem, tel. 091/539470.

Met deze aanvullingen zal bij een eventuele tweede druk rekening worden gehouden.

'k Ben weere an den hoak

Syn. : "z' hee heur een jonk laten maken; Klaas moe were komen; heuren hutsepot es aangebrand; heure rok wordt te kort; z' hee palink geeten; z' hee ne palink ingezwolge; den buik vol leven en de schuut vol tranen; nen dikken buik hen; z' hee een zwirroage in heuren buik; z' hee heur een buile geluupe; z' hee een buile op heuren buik; z' hee een bolleke ingezwolge; z' hee een beentje ingezwolge; ze zit mee een pakske; z' hee den blok aan 't been; z' hee nen harink binnegespeeld zonder stirt; z' hee tegen nen balk geluupe; z' hee poreisoepe geete; ter es wat (iets) bij; z' hee biljoart gespeeld; der es een bloarke uit heuren boek gescheurd; z' hee tegen den hoek van tafel geluupen. Gemeen : "Z' hee in heur gat laten zitte" : ze gaat zwanger.

Uwe Pier es ne konijnerijer, wijveke

Rijer : een mannetjeskonijn. Zo kennen we ook nog de uitdrukking : "Ne goeie rijer wordt nie vet", toegepast op een gezond en mager manspersoon. Syn. : "Hij moakt een konijnmoere van zijn vrêwe" : Hij maakt haar vaak zwanger.

De speelman zit op 't dak

Speelman : Rondtrekkende muzikant die in herbergen, op kermissen, enz... speelt.

1. Ze zijn nog in de wittebroodsweken, ze kennen nog geen zorgen, ze zijn nog speels.

In "Tiperie" schrijft Alexis Callant : "... 't Is zoo late met de twee, lachten de geburen. De speelman zit haast op 't dak. Hij steekt bijkans zijne kletskep deur de pannen." (p. 80)

2. Het gaat er vrolijk aan toe.

Appeltsoeze

Een appel op een stokje om aan te "tsoezen" (likken of zuigen). Omheen de appel zit gecaramelliseerde suiker. Wordt nog op markten en kermissen verkocht. Werd vroeger op straat gevent met de uitroep : "Appeltsoeze, aéééééé! Vivan bomma!" (1950). Ik herinner mij nog een klein, dik vrouwtje, sjaal om de schouders met een rieten mand en een schelle stem. Hier is het woord weer toepasselijk op iemand met een dikke ronde buik die in verwachting is.

Ik ben mee mijn gat in de boter gevalle

Syn. : "Vier zesse smijte (kloppe); wrieë chance hên". Bijzonder door het lot begunstigd worden.

"Hij hee een hoerechance; 't geluk es veur d'hoeren en de boere (zie ook aldaar); hij es veur 't geluk gebore; hij hee meer geluk dan een hoerekind; 't geluk es veur de zotte; 't geluk en staat niet stille; 't valt van den ene in zijn hand en van den andere in zijne mond; hij hee een chance van alle duuvels; hij hee meer chance dan een hoerejonk; daarveure moede ne chansard zijn (<Fr. : "chançard" : geluksvogel); hij es mij nog geen klein beetse mee zijn gat in de boter gevallen."

Ge zij zuu plat... Wien hee ter u gesleege?

Syn. : "Een platbustse, twee irweeten op een planke, twee muggebete, z' hee gienen balkon" : wordt gezegd van een vrouw met een zwak ontwikkelde borst.

Pirre veur appels

Syn. : "lood om èw ijzer" : het komt op hetzelfde neer, er is weinig of geen verschil tussen.

Ge zijt were zemelachtig

Syn. : "Ge zij ne zemelirre; - een zemelbroke, - een zemelkonte; - ne nerveuzegoard; gij zij mij nogal ne nerveuze mens" : Je bent weer nerveus.
Afl. : "nerveusachtig; nerveuzetijt" : zenuwachtig, zenuwachtigheid.

Uw neuze zal jongskes legge

Syn. : "zijne neuze stoat in blomme" : gezegd wanneer er zweren of puisten op komen.

'k Ben een beetse deur de neuze

Syn. : "deur de neuze gebuurd zijn; een schreefken deur zijn neuze hen" : lichtjes aangeschoten, dronken zijn.

Diene mostoard schiet in mijn neuze

Prikkelend gevoel in de neus bij het eten van veel "stravve" mosterd. "'t schiet in mijne neuze" wordt gezegd van iets dat prikkelt of een sterke, scherpe geur afgeeft.

Hang ne kier zuu veele nie an heure neuze

Syn. : "Iets aan iedereen zijne neuze knuupen" : het aan iedereen vertellen.
Hier : Vertel haar zo veel niet, ze kan het voor zich niet houden. In een andere betekenis : "de winst (den overschot) aan zijne neuze meuge knuupe" : als er geen winst of profijt is. "Hy zal 't profijt wel an zijnen neuze cnoopen (1566 - Beroerlicke Tyden).

Eindelijnge, 'k ben mijn pakske kwijt

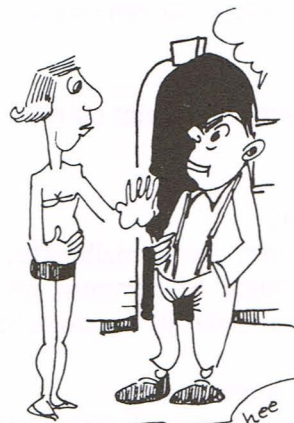
Syn. : "Z' hee heur pakske uitgeschud; z' hee (ne kleine) gekocht; z' es uit 't kinderbedde" : ze heeft een kind gekregen.

Ge meugt die wurte nie open scharte

Syn. : "Loat da potse gedekt, moak gien sloepend'honde wakker" : praat daar niet over, je haalt oude wonden open.

Let. : Je mag die wrat niet open krabben. Wurte < "wurtel" : wortel.

Hier : een diep gewortelde huidwoekering.

Da es ne firme pak op mijn schêwers

Zich iets aantrekken dat last en moeite berokkent.

"firme < Fr. "ferme" < Lat. "firmus" : stevig.

"schêwers" : schouders

Scheele Mance

"Mance" : vrouwennaam < Clémence. Toepasselijk op een scheel vrouwspersoon (ook : "schele wiet"). Een tweede betekenis slaat op een meisje dat nog geen vrijer heeft. "Der es gene ene schele die op heur wil rechte zien". (Ontleend aan een oud volkslied)

Syn. : "Hij es zuu scheel of een krabbe (- een katte, -nen otter of een vijnke)".

Commeere

Syn. : "nen babbelirre, een langetonge, een kwoatonge". Meestal gebruikt als : "vuile commeere" : lastertong, kwaadspreekster. < Fr. "commère" : 1. petemoei, vrouwtje, moedertje; 2. babbelkous, klets-kous, theetante.

Ik worde nen echte schiefzieker

Syn. : "ne zieker, nen azijnzieker, nen azijnpisser, nen hoarkliever, een marti-koosmuile, een citroenmuile, hij ziet er uit gelijk nen hond die mostaord geeten hee; zijn muile trekt bloaskes; hij es mee zijn gat eerst opgestoan (hij ziet er vies uit); hij en hee gienen tand in zijn muile die van ze leve lacht."

Een stuurs uitziend persoon, zonder zin voor humor.

De katte zit in d'arloge

Syn. : "Der zit een bie in d'arloze; 't zit schief, ze moake ruuze, 't ès kirmesse". In het blijspel "Afblijven of trouwen" laat Romain Deconinck Yvonne Delcour zeggen : "Der zit een motte in de soarze" (deken). Op kermissen werd niet alleen feest gevierd, maar ook een duchtig robbertje gevochten of heibel gemaakt door zatlappen. Vandaar : "'t es kirmesse".

Oas de katte wig es danse de muize

Syn. : "Kat buiten huis, dan boert de muis; daer de catte slaept spelen de muysen (1568) : Als de kat van huis is dansen de muizen in het voorhuis : Als er geen toezicht is halen de kinderen, de ondergeschikten, enz... hun hart op.

Eddy LEVIS
(wordt vervolgd)